

Suntažnieks

SUNTAŽU PAGASTA LAIKRAKSTS

Nr. 9 (186)

Otrdiena, 2009. gada 29. septembris

Neviens gadalaiks nav tik pārejošs kā rudens. No vīnogām mājas piesaulē līdz skrapstošam ledum peļķēs. No smaržīgām plūmēm līdz kailiem zariem. No plikiem stilbiem pirmajā skolas dienā līdz oderētiem zābakiem. No zelta, ko saujām bārsta bērzs, līdz dubļiem, kur kājas stieg kā nabadzībā. No dālijām caur miķeļšiem līdz Ziemassvētku egļtei.

Dīvaini – rudens oficiāli beidzas tikai ziemas saulgriežos, kad sen jau to esam aizmirsuši. IZRĀDĀS, arvien stāvējis mums klāt.

Rudens nāk ar skaidrību. Nežēlīgā kailumā redzam visu, ko vasarā slēpa mātīgā lapotne. Rudens nāk ar skaidrību. ŽĒL tikai, ka ziema vairs nav aiz kalniem.

Māra Svīre

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Suntažu vidusskola pārmaiņu laikā
- Suntažos notiks 8. Grāmatu svētki
- Daudz baltu dieniņu, Laimiņa, dodī
- Suntažu koris Latgales ceļos

- Skaista diena mūsu pensionāriem

- SK Suntaži futbolistes pašmājās nenovērtētas, bet panākumi neizpaliek

SUNTAŽU VIDUSSKOLA PĀRMAIŅU LAIKĀ

Pirmais skolas mēnesis jau rit uz beigām, bet skolas gads ir tikai uzsācis savu gaitu. Tāpat kā daudzās valsts iestādēs, arī skolā izjūtam finanšu trūkumu. Ar šo mācību gadu valsts ir ieviesusi jaunu finanšu modeli – „nau-da seko skolēnam”, kura būtība ir - mērķdotācija pašvaldībām pedagogu darba samaksai atbilst skolēnu skaitam konkrētajā administratīvajā teritorijā, mums - Ogres novadā. Viss jau būtu labi, ja no pavasarī paredzētajiem 76 Ls uz vienu bērnu finansējums nebūtu sarucis līdz 44,42 Ls vienam bērnam. Līdz ar to mūsu skolai šogad pedagogu slodzes samazinājās līdz 31,5 – pagājušajā mācību gadā bija 48, interešu izglītībā no 45 uz 15 pulciņu stundām, tātad par trešdaļu mazāk.

Līdz ar to uz pusi ir samazinājies apmaksāto konsultāciju stundu skaits, tāpēc prioritāte labot atzīmes un papildus mācīties pēc stundām tiks dota skolēniem, kuri ir slimojuši vai ir gatavojušies kontrolārbam, bet nav sasniegts vēlamais rezultāts. Tika samazinātas stundas par klases audzināšanu, kā arī gatavošanos mācību stundām.

Arī skolas administrācijā ir samazināta viena vietnieka likme, puslikme bibliotekāra, kā arī nav koriģējošās vingrošanas. Pēc šī modeļa pietiekošs finansējums ir tikai pilsētas skolām, tāpēc jāsauc paldies Ogres novada pašvaldībai par atbalstu bibliotekāra, psihologa, logopēda un vienas

pagarinātās dienas grupas finansēšanā.

Paldies Suntažu pagasta pārvaldei par pirmsskolas pedagogu un tautisko deju pulciņa pedagoga darba samaksu.

Neskatoties uz šīm grūtībām, skolā tiek mācīti visi priekšmeti, klases nav apvienotas, kā to ir jādara daudzās lauku skolās. Skolā darbojas visi tie pulciņi, kuros tiek ietverts skaitliski liels dalībnieku skaits: kori, deju kolektīvi, datorpulciņš, kokapstrādes, kā arī jauno korespondentu - skolas avīzes pulciņš. Priecē arī tas, ka šogad, skolēnu Dziesmu un deju svētku gadā, mūsu skolēni ir sarosījušies un izveidojuši pēc savas iniciatīvas 8. – 10. klašu tautisko deju kolektīvu, kā arī savu darbību atsāks 5. – 7. klašu deju kolektīvs.

Varētu jau priecāties par to, kas ir, bet nākotnē atkal sola finansiālo samazinājumu un tad arī mums būs grūtības ar skolēnu mācību procesa nodrošinājumu. Tāpēc uztveriet skolotāju vēlmi streikot ar izpratni, jo visur tiek gan runāts par skolotāju algām, bet tiek noklusēts par to, ka cieš skolēns, viņš nesāņem savai izglītībai nepieciešamo finansējumu, valsts nav iedevusi nevienu santīmu mācību grāmatu iegādei, skolēnu nokļūšana uz skolu arī ir uz pašvaldības „pleciem”. Streika galvenā prasība ir palielināt finansējumu uz vienu skolēnu, vienu studentu un nodrošināt bāzes finansējumu zinātniskajai darbībai.

Šajā neskaidrajā laikā Suntažu vidusskola ir joprojām par kvalitāti, par katru savu skolēnu, kurš vēlas mācīties, jo arī 4 ir sekmīga atzīme, tāpēc būs savas skolas patrioti, paliksim savā skolā arī pēc 9. klases beigšanas, aicināsim arī draugus, radus, jo tas, kā mēs šeit dzīvojam, kā mēs šeit jūtamies, lielā mērā ir atkarīgs no mums pašiem, no mūsu aktivitātes.

Mēs esam finansiāli atbalstīti Mūžizglītības programmas Comenius skolu partnerības projektā „Mēs mācāmies toleranci Eiropā” un jau no 27. septembra līdz 2. oktobrim mūsu skolotājas un divi skolēni dosies uz Lietuvu uz Vaiguvos vidusskolu, kur notiks pirmās projekta mobilitātes. Viss projekts ilgs līdz 2011. gadam. Tā ir atkal laba iespēja iepazīties ar citām valstīm, pieņemt citādo, būt tolerantiem, kā arī pilnveidot savas svešvalodu zināšanas.

Daži atgādinājuma jautājumi vecākiem:

- ir iestājies rudens, vakari ir tumši, vai jūsu bērnam ir atstarotājs?

- vai jūsu bērns ēd siltas pusdienas?

- vai jūsu bērns veic savus pienākumus, mācās un uzvedas atbilstoši skolas prasībām?

Mīlestības apliecinājums bērnam ir vecāku uzmanība, rūpes un gādība. Lai „uz galda ir maize un ap galdu ir draudzīga saime”.

*Suntažu vidusskolas administrācijas vārdā
direktore A. Ārmane*

OGRES NOVADA JAUNIETI!

- Vai Tu dzīvo/ strādā/ mācies Ogres novadā un esi vecumā no 15 līdz 30 gadiem?

- Vai Tev ir sava viedoklis un ideja par to, kādam ir jāizskatās Ogres novadam?

- Vai Tu vēlies apspriest savu viedokli ar citiem aktīviem un uzņēmīgiem jauniešiem?

- Vai Tu vēlies padomāt par to, kā šīs lieliskās idejas īstenot?

Ogres novada jauniešu organizācijas aicina tevi tikties Ogres novada jauniešu forumā 2009.gada 3.oktobrī no plkst. 9⁰⁰ līdz 18⁰⁰. Forumā mērķis ir dot iespēju Ogres novada jauniešiem tikties, lai pārrunātu viņiem aktuālus jautājumus, diskutētu par idejām, kā kopīgiem spēkiem uzlabot jauniešu dzīvi mūsu novadā

un formulētu priekšlikumus, ko iesniegt cilvēkiem, kas pieņem lēmumus.

Forumā aicinām diskutēt par šādām tēmām:

- Ogres novada jaunieši – Kāds viņš ir? Kādu viņu redz citi? Kādu jaunieši mēs gribam redzēt?

- Brīvais laiks – vai jauniešiem tiek piedāvātas brīvā laika pavadīšanas iespējas, kas viņu interesē? Vai jaunieši izmanto interesantās brīvā laika pavadīšanas iespējas? Vai jauniešu brīvais laiks ir jāorganizē?

- Brīvprātīgais darbs – Ko tas dod jauniešiem un kā to veicināt? Kur Ogres novada jaunieši var veikt brīvprātīgo darbu?

- Jauniešu radošums un uzņēmīgums - Kā to attīstīt? Kas nepieciešams, lai jaunieši varētu brīvi izpausties?

Kā veicināt jauniešu iniciatīvu?

- Jauniešu uzņēmējdarbība un darbs - Kādas ir jauniešu prasības un devums darba tirgū? Vai jaunieši paši ir gatavi iesaistīties uzņēmējdarbībā?

Forumā organizēšanu finansiāli atbalsta Ogres rajona pašvaldība projektu konkursā "Iedzīvotāju iniciatīvas un mūžizglītības iespēju veicināšana Ogres rajonā". Dalībniekiem nav jāmaksā dalības maksas un tiek nodrošinātas pusdienas.

Lai piedalītos forumā, aizpildi Pieteikuma anketu un līdz 2009.gada 1.oktobrim sūti uz e-pasta adresi OgreLife@inbox.lv. Sīkāka informācija par forumu pa e-pastu OgreLife@inbox.lv, tālruni 29149533, mājas lapā www.ljp.lv, un jaunumi sociālās saziņas portālā www.twitter.com/OgreLife.

**OGRES, IKŠĶILES, ĶEGUMA UN LIELVĀRDES NOVADU
8. GRĀMATU SVĒTKI 2009. GADA 9. OKTOBRĪ SUNTAŽU KULTŪRAS NAMĀ**

9⁰⁰ - 15⁰⁰ **grāmatu komercizstāde** kultūras nama foajē. Piedalās izdevniecības: „Zvaigzne ABC”, „Nordik”, „Tapals”, „Jumava”, „Lauku Avīze”, „Avots”, „Kontinents”, Ogres Tūrisma informācijas centrs.

Pircēji piedalās jaunāko grāmatu izlozē svētku noslēgumā.

10⁰⁰ **Grāmatu svētku atklāšana** Suntažu kultūras namā.

Pieaugušajiem

10³⁰-12³⁰ „Latvijas Avīzes” un Eiropas Komisijas pārstāvniecības Latvijā **publiskā diskusija „Eiropas Savienības kopējais tirgus – vairāk zaudējam vai iegūstam.**” Piedalās ekonomikas ministrs Artis Kampars (JL), 9. Saeimas deputāti un ārpusparlamenta pārstāvji – kultūras nama lielajā zālē.

12³⁰ „Kad nekā nav” – **zupa suntažnieku gaumē** – Suntažu vidusskolas ēdamzālē.

13³⁰ „Divas zvaigznes” – **sa- runas ar Līgu Blauu** – apgāda „Jumava” grāmatu „Sirdī palikušie” un „Džemma Skulme. Nospiedumi” autori – KN zālē

13³⁰ „Ceļš uz labāku un firāku ražu” – **par bioloģiskiem noslēpumiem dārkopībā – Ilze Zola** – izdevniecības „Lauku Avīze” izdotās „Sējas un ražas avīzes” veidotāja un grāmatas „Kosmos dārzā” (Nordik) tulkotāja – KN mazajā zālē.

14³⁰ „Kā latvieši NATO cim- dus adīja” – **grāmatas atvēršanas svētki.** Piedalās Aizsardzības ministrijas pārstāvji un pašas cimdu adītājas – KN mazajā zālē.

Bērniem un jauniešiem Pirmsskola un sākumskola

10⁰⁰ „Rudens rotaļas” ar **latviešu dziesmām, rotaļām – Iveta un Vidvuds Medeņi** – Suntažu vidusskolas sporta zālē.

11⁰⁰ „Rūķu zupa” – pus- dienas Suntažu vidusskolas ēdamzālē.

12⁰⁰ „Es zīmēju komiksu” – **radošo darbu konkurss kopā ar mākslinieku Antonu Šehovcovu** – Suntažu vidusskolā.

13⁰⁰ „Ceļojums pilī” – iepazīšanās ar Suntažu muižas pili.

5. – 8. klase

10⁰⁰ „Pusaudžu problēmas – attiecības” **tikšanās ar Māri Runguli,** grāmatas „Avene” autoru – Suntažu sanatorijas internātpamatskolā.

11⁰⁰ „Ceļojums uz neap- dzīvotu salu” – **radošo darbu konkurss kopā ar** Suntažu sanatorijas internātpamatskolas vizuālās mākslas skolotāju **Guntu Būmeisteri** – Suntažu sanatorijas internātpamatskolā.

11³⁰ „Tā pati gardākā vira” – pusdienas Suntažu vidusskolas ēdamzālē.

13³⁰ „Vai spējam aptvert dievišķās mīlestības plašumu?” sar- una Suntažu evaņģēliski luteriskajā baznīcā.

9. – 12. klase

10⁰⁰ „Ja līdz Lielajai dienai logi nav nomazgāti...” – **par lietu kārtību ar dramaturģi Leldi Stumbri** – Suntažu vidusskolas zālē.

11³⁰ **Viktorīna “Ko es zinu par dramaturģiju Latvijā?”** – vada Suntažu amatiererteātra „Sauja” režisore **Skaidrīte Logina** – Suntažu vidusskolas zālē.

12⁰⁰ „Labu labā rudens vira” – pusdienas Suntažu vidussko- las ēdamzālē.

13³⁰ „Dievišķā gaisma” – pēcpusdienas stunda Suntažu katoļu Vissvētākās Trīsvienības baznīcā

VISIEM:

15³⁰ **Svētku noslēgums un jauno grāmatu izloze** Suntažu kultūras nama lielajā zālē

Svētkus atbalsta: Latvijas Valsts prezidents Valdis Zatlers, Eiropas Komisijas pārstāvniecība Latvijā, Īrijas vēstniecība, Latvijas Mobilais telefons, Lauku Atbalsta dienests, Aizsardzības ministrija, Jelgavas tipogrāfija, SIA Maxi- ma Latvija, Latvijas Bērnu fonds, Tautas partija, Zaļo un Zemnieku savienība, Jaunais laiks, Saskaņas centrs, Latvijas Ebreju kopiena, Lat- vijas Dzelceļš, Latvijas rakstnieku savienība, Anta Rugāte, Ogres novada dome, Lielvārdes novada dome, Ķeguma novada dome, Ikšķiles novada dome

DARBA KĀRTĪBĀ IESPĒJAMAS
IZMAIŅAS

DARBA LAIKI

PAGASTA PĀRVALDEI un PA "ROSME"

Pirmdienās no 8³⁰ - 18⁰⁰

Pārvaldes vadītāja pieņemšanas laiks

8³⁰ - 12⁰⁰ no 15⁰⁰ - 18⁰⁰

Otrdienās no 8³⁰ - 16⁰⁰

Trešdienās no 8³⁰ - 16⁰⁰

Ceturtdienās no 8³⁰ - 16⁰⁰

Piektdienās no 8³⁰ - 15⁰⁰

Pusdienu pārtraukums no 12⁰⁰ - 12³⁰

ZEMES IERĪKOTĀJAM

Pirmdienās no 8³⁰ - 18⁰⁰,

Pusdienu pārtraukums no 12.00 - 12.30

SUNTAŽU BĀRIŅTIESAI

Pirmdienās no 8³⁰ - 18⁰⁰

Otrdienās no 8³⁰ - 16⁰⁰

Trešdienās no 8³⁰ - 16⁰⁰

Ceturtdienās no 8³⁰ - 16⁰⁰

Piektdienās izbrauc uz Lauberes pārvaldi

Pusdienu pārtraukums no 12⁰⁰ - 12³⁰

DAUDZ BALTU DIENIŅU, LAIMIŅA, DODI

**14.septembrī „Kaltiņos” 85. dzimšanas
dienu svinēja
Skaidrīte Irbena.**

Meitas Alda un Sarmīte pirmoreiz tādus lielākus kopā būšanas svētkus bija saorganizējušas. „Ķaunīša Jāņa Ivetiņa mūs tā samusināja, ka vajag māmiņai prieku sagādāt. Un bija patiesi labi,” stāsta Alda, bet Skaidrīte piebilst: „Man bija dikti bail, kā tur viss sanāks. Bet tagad esmu tik priecīga! 32 cilvēki „Akmeņkrogā” sanācām. Radi bija, draugi. Tik jauki man meitas visu bija sadomājušas!”

Skaidrīte dzimusi un pirmos bērnības gadus pavadījusi Kastrānes pagastā. Tad vecākiem iedalīja zemi Suntažu pagastā, kur tētis uzcēla „Mežmaļu” mājas. 1939. gadā tētis mira. Skaidrītei – vecākajam bērnam ģimenē – tolaik bija 15 gadu. Visus turpmākos gadus par pieciem bērniem – 3 dēliem un 2 meitām – mamma, strādājot piemājas saimniecībā, gādāja viena pati.

Bērni tika radināti pie darba. Skaidrīte atceras, kā ganījusi 5 gotiņas, grābusi sienu ar tētiņa taisīto mazo grābeklīti. Kartupeļus vajadzēja stādīt un rakt, labības kūlīšus siet, stafiņus sliet, kūti mammītei palīdzēt. Maizīte bija jāpelna, tādēļ no mājas uz māju gāja piedalīties kulšanas talkās.

Tad sākās skolas gadi Suntažu pamatskolā. Ceļš līdz skolai bija tāls, tādēļ dzīvošana bija skolas internātā. Skolotāja Alma Bergmane slavēja Skaidrītes rokdarbus, jau kopš 2.klases sūtīja tos uz izstādēm. Audzinātājs Plieņiņš cildināja par labajām angļu valodas zināšanām. Krievu valoda gan nepadevās. Direktors Āķis centīgo skolniecīti pažēloja un sekmīgu atzīmi uzdāvināja.

„Mana pirmā darba vieta,”

Skaidrīte atceras, „bija uz mazā bānīša dzelzceļa. No Krodziniekiem uz Ogrī bānītis veda baļķus un malku. 10 vagoni bija. Ogotāji, sasēduši kur nu kurš, brauca uz Lauberes mežiem. Biju sliežu remontētāju brigādē. Viktors Morozs bija mums priekšnieks. Darbs nebija viegls. Brigādē bijām 2 sievietes, pārējie – vīrieši.

Man bija skaists rokraksts, tāpēc tiku pārsūtīta strādāt uz Ogrī. Uz dzelzceļa kantori. Tur vajadzēja kādas grāmatas pārrakstīt. Bānītis gar māju mums gāja. Pirmdienās ar bānīti aizbraucu, nedēļas vidū Ogrē dzīvoju, sestdienās braucu atpakaļ. Kad nāca lielie Dziesmu svētki, nopuškoti vagoni līdz Lauberei atbrauca, lai visi dalībnieki uz svētkiem tiek.

Tad sākās karš. Dzelzceļu sabojāja. Pārņācu uz Suntažiem un vairākus gadus strādāju par pastnieci. Dzīvoju pie Pūpoltantes pils pagrabtelpās. Direktors Āķis nāca va-

karos no sava dzīvokļa pie mums lejā. Viņam jau dikti gribējās zināt visu, kas notiek. Tolaik Suntažu pastā strādājām divas pastnieces. Mana teritorija bija plaša – Laktīgalu iela, Melderīši, stacija, Kazukrogs. Kājām bija jāiet. Nebija ne riteņa, ne zirga.

Pēc tam kādu brīdi darīju sekretāres darbus ciema padomē, kas tolaik atradās „Imantās”. Tagadējā „Akmeņkroga” mājā bija izpildkomiteja. 1948., 49. gadā, kad sāka dibināties kolhozi, ciema padomi likvidēja, bija jāmeklē darbs.

Kolhozam no saimniekiem savāca govīs. 3 gotiņas Cīruļiem noņēma, Stiebrīnam, Kalniņiem, no „Akmeņsalām” un „Krūklēniem” paņēma un saveda lielajā „Kaltiņu” kūtī. Kādas 30 govīs sanāca. „Kaltiņu” mājās deva istabas lopkopējām. Tā nonācu „Kaltiņos”.

2 vasaras nogāju ganos, tad viena slaucēja pārgāja strādāt uz zirgu fermu „Ezerlejš”, bet mani no ganes darba pārlīka par slaucēju. 11 govīs bija jāslauc trīs reizes dienā ar rokām. Slaukšanas aparāti jau parādījās tikai priekšsēdētāja Grantiņa laikā. Govīs slaukt jau mājās biju iemācījies, bet teļus saņemt gan nemācēju. Mēslu tačkas bija jāstumj, lielās 38 l piēna kannas jānes uz pienotavu dzesēt. Grūti bija. Vēl piefermas lauki jāravē, tāls ceļš jābrauc ar zirgu pēc skābbarības. Vienai vajadzēja galā tikt. Vīrs Voldis bija dienestā, pēc tam strādāja būvbrigādē. Nebija, kas palīdz.

Kad vēlāk 2 slaucējām palika katrai pa 30 govīm, to es vairs neuzņēmos. Pārgāju strādāt uz dārzniecību pie Ozoliņas Dainas. Biju atbildīgā par puķēm. Audzēju, kopu, Rīgas un Kokneses tirgos andelēju. Tur līdz pensijai nostrādāju.

Strādājot dārzniecībā, vakaros un pa naktsm „Kaltiņu” lielajā maizes krāsni maizīti cepu. Tā es pa druskai biznesoju. Daudz pasūtījumu bija. Kāzām, jubilejām, reiz arī Rīgas aktieriem. Gadatirgos andelēju. Līku saņemto maizīti maīsos, Ivanovu Herta un Imants palīdzēja ar mašīnu aizgādāt līdz gadatirgus vietai.

Liela ballēs gājēja biju. Trakākais piedzīvojums bija, kā mēs ar Grīšanu Alvīni ar riteņiem caur Kangarkalniem uz ballīti Ropažos braucām. Pēckara gadi bija. Meži ar mežabrāļiem vēl pilni. Voldi līdzī neņēmu, par to viņš man rīteni nedeva, bet Vilipsonu Jānītis savu aizdeva. Vēl tagad, ar Alvīni satiekoties, atceramies un smejamies.

1950.gada 6.aprīlī apprecējos, 9. aprīlī Voldis aizgāja dienestā. 3,5

Radu un draugu pulkā dzimšanas dienas pasākumā

gadus prom bija. Kad atgriezās, bērni dzima. Man ir 2 meitas, 3 mazdēli un 1 mazmazdēliņš.

Lielā adītāja esmu visu mūžu bijusi, izšuvēja. Cimdi bijuši Ogres izstādēs. Nu jau rokdarbus gan vairs nevaru strādāt, bet lasīt varu, rakstīt, televizoru skatīties.

Staigāt grūtāk. Uz dārzu vairs nevaru aiziet. Sēņot gribētos, bet uz mežu mani nelaiž, jo pagājušajā rudenī purmalā pakritu un nelabi plecu sa-situ. Ar spieķīti pāri pagalmam pāreju līdz kūtiņai. Viens sunītis man un trusītis aprūpējams.

Meitas jau par mani dikti gādā.

Sarmīte drusku tālāk – Lielvārdē dzīvo, bet Alda tepat blakus – Ķeipenē. Ja ievajagas, kādas zālītes sagādā."

Bet no tik žiperīga cilvēka, kāda ir Skaidrīte, visām kaitēm pa gabalu jābēg. Lai gaiši un priecīgi turpmākie gadi!

18. septembrī „Kuplājos” savu 90. dzimšanas dienu svinēja Jepisfīnija Mežule.

Pēc ieraksta dzimšanas apliecībā. Patiesībā jau jubilāre, izrādās, ir sasniegusi par vēl vienu ciparu cienījamāku vecumu.

Dzīves gājums Sakstagala pagastā, netālu no Rēzeknes, ģimenē ar stingrām vecticībnieku tradīcijām. Sākot ar to, ka bērniem tika doti tādi vārdi, kādi kristību dienā baznīcas kalendārā bija rakstīti. Sadzīvē gan meitene par Soņu tika dēvēta. Vēlākos gados ģimene pārcēlās uz Audriņu pagastu Rēzeknes tuvumā.

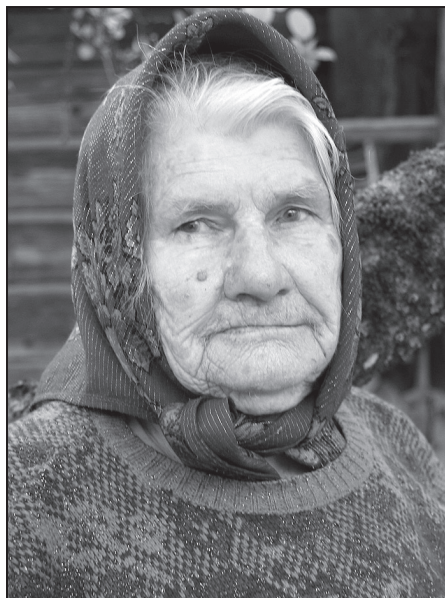
4 gadu vecumā Soņa zaudēja māti. Tēvs, palicis apgādnieks 6 bērniem, apprecējās otrreiz, un ar laiku ģimene kļuva vēl par 8 bērniem kuplāka. Bija jāpārdz auklēt un aprūpēt jaunākos brāļus un māsas.

14 bērnu ģimenē ar iztiku nebija viegli. Vecāki nezināja, kas ir atpūta, un pie darba kopš mazotnes radināja arī bērnus. Kopš 6 – 7 gadu vecuma Soņa sāka ganīt jaunlopus. Tikai pāris gadus bija iespēja mācīties skolā. Lasīt un rakstītprasmī meitene apguva pašmācības ceļā.

19 gadu vecumā Soņa apprecējās. Ģimenē bija jau 4 bērni, kad sākās karš. 1944. gadā vīru aizsauca uz fronti, no kuras viņš nepārnāca. 6 gadus Soņa viena pati gādāja par bērniem un kopa saimniecību. Bija 5 ha zemes. Pati ara, pati sēja, pati plāva, līdz kaimiņu puisis nolūkoja čaklo meiteni. Puisis bija invalīds kopš bērnības, bet kopīgi dzīve pagriezās uz gaišāku pusi. Jaunajā ģimenē dzima vēl 3 bērni, tā ka kopīgi izaudzināti 7 bērni.

Atskatoties uz aizvadītajiem gadiem, Soņa teic, ka mūžs kā uz pusēm pārdalījies. 45 gadi Latgalē, 45 – Suntažos pagājuši.

1963. gada martā, dēla aicināta, viņa ar ģimeni pārcēlās uz Suntažiem. Iesākumā dzīvoja „Cīruļos”, tad – „Kuplājos”. Strādāja par jaunlopu kopēju un gani „Jaunpelēdās”, „Krūklēnos”. Argana darbu jau Latgalē bija krietni aprasts. Plašajos Lubāna klānos 200 jaunlopus no pavasara līdz pat novembrim nācās ganīt. Neviena cilvēka. Vakaros jāsadzen divgadīgie

teji nakts aplokā, no rīta atkal ganībās. Un tik jāskaita un jāskaita, vai kāds nav aizklājis. Vēl tagad no tās skaitīšanas vajā netiekot. Galva pati no sevis visu laiku kaut ko skaitot. Tomātus, burciņas, visu, kas vien saskaitāms...

„Agrāk bija tā”, stāsta Soņa, „nostrādājos dienā, nakti paguļu, un esmu atpūtusies. Tagad – aizeju līdz tuvajam mežiņam sēņot, un esmu jau piekususi. Dzirdes aparātiņš palaikam jānomaina. Pati mēru asinsspiedienu, bet, kad paliek pavisam grūti, pasaucu savu labāko dakteri – meitu Vaļu. Man jau neko nevajag, lai tikai pasēž blakus, un jau vieglāk paliek. Pašai pēc tam kauns – padomās, ka es tikai izlikos. Bet man patiešām top labāk.

Visu mūžu esmu grūti strādājusi, tagad varu darīt, kā pašai ērtāk. Malķu un ūdeni man sanes. Pati ēst taisu, pati krāsni kurinu, palīdzu kādos mājas darbos. Ir jākustas. Negribu gulēt. Baidos, lai nepaliek tā, ka bērniem mani jāaprūpē.

Man ir priecīgi ap dvēseli. Esmu laimīga. Bērni man ir ļoti labi. Man ir 16 mazbērni, 20 mazmazbērni un jau 4 mazmazmazbērni. Man tā viņi visi patīk! Tie mazie tik daudz jau zina!

Man bija 26 gadi, kad pirmoreiz ar mašīnu braucu. Pilnie graudu maisi bija jāved. Tādas bailes bija! Tā trīcēju, ka nevarēju no kabīnes izkāpt. Atceros, kā pirmoreiz ziloni ieraudzīju. Dricānu pagastā cirks bija atbraucis.

Tur tāda telts bija. Kā zilonis pakustināja savas lielās ausis, no bailēm nokritu.

Patīk man dziedāt. Gribējās iemācīties kādu mūzikas instrumentu spēlēt. Kad man bija kādi 16 gadi, kaimiņos dzīvoja puisis, kurš prata cītaru spēlēt. Man arī iemācīja 5 deju gabalus nospēlēt. Labi pratu. Bet reiz tēvs izdzirdēja, kā es spēlēju un dziedu, un bija tik nikns! Darbs jādara, nevis jāspēlējas! Vīrs vēlāk akordeonu sagādāja, bet to es nekādi nevarēju iemācīties. Gribējās spēlēt, bet talanta nebija.

Padomājot par savu dzīvi, varu teikt, ka šis laiks, ko tagad dzīvojam, ir zelta laiks. Kur gribi, tur brauc. Ko gribi, to skaties. Tikai cilvēki strādāt negrib. Gaida, kad kabatas pašas piepildīsies.

Kā mēs Latgalē grūtajos laikos strādājām! Līdz tumsai. Kā vecāki mūs audzināja! Stingri. Lai citi cilvēki par bērniem neko sliktu neteiktu. Vispirms darbs jāpadara, un tad ar vecāku atļauju no savas sētas varēja iziet.

Pirms kara paši mājās audām. Piecos kara gados drēbes tā noplīsa, ka pat lupatām vairs nevarēja izmantot. Drēbes atkal un atkal pāršuva, lai bērniem būtu, ko mugurā vilkt.

Bija jāmaksā nodokļi. Naudas nebija. Ēdām tikai to, ko paši izaudzējām. Ziemai mucās kāpostus likām, gurķus. Sviestu un biežpienu kārtu kārtām likām spainīšos. Rūgtens sanāca, bet ar kartupeļiem bija garšīgi. Retu reizi no žīdu tirgotājiem kādu sīļķi nopirkām. Silts ēdiens jau bija kā svētki. Lopkopējiem par darbu naudas vietā graudus izsniedza. Mājās cepām maizīti. Pamērcējām to lineļļā, krūzīti tējas klāt. Tā ikdienā paēdām.

Tā vairs nebūs nekad. Un nevajag. Bet izdzīvojam. Veseli un stipri izaugām.

Nu jau esmu visus pārdzīvojuši. Vīru. No palikušajām četrām māsām esmu vecākā. Četri mani bērni, sasnieguši 40-50 gadus, miruši.

Bet dzīvē vienmēr esmu meklējusi, par ko priecāties. Tad ir vieglāk, ja gaišāk skatās. Jāpriecājas par to, kas ir."

Lai Dieviņš dod veselību vēl daudzus gadus!

Benita Trasūne

SUNTAŽU KORIS LATGALES CEĻOS

Sezonas noslēguma un arīdzan vienīgajā ceļojumā 31. jūlijā pašā pusdienaslaikā devās pagasta jauktā kora dalībnieki. Galvenais mērķis bija pabūt kopā un baudīt Latgali vasaras pilnbriedā.

Naujenes pagastā, kur Daugavas gludais tecējums vij brīnumaini skaistus lokus, atrodas daļa no dabas parka "Daugavas loki". Raksturīgākā šīs vietas īpatnība, ko skatījām savām acīm, ir astoņi gleznaini Daugavas līkumi jeb meandri. Katrs no tiem sasniedz 4 - 6 km garumu, dažu loku krastos izveidojušās kraujas. Tā ir dabas paradīze gan lieliem, gan maziem. Ceļotājiem te paveras savdabīga un pārsteidzoša nepārveidotās Daugavas dzīve.

Jau majestātiskajā Jezupovas katoļu baznīcā ar diviem īpatnējiem, stru- piem torniem "sprāgst vaļā" mūsu dziesmu

mašinas, sievas ravē dārziņus, bērni spēlē "skolās" un "mājās". Sādžas iedzīvotāji cenšas neievērot mūsu ziņkārīgos skatienus, vien kāda sieva piesēž uz piemājas soliņa un saskrien bērņeļu bariņš – "Bogoroditsye Dyevo" - šeit tas piederas.

Kur Latgalē nakšņot un baudīt latgaliskas vakariņas? Mēs to zinām – netālu no Krāslavas Aulejas pagasta "Lejasmalās". Ne pie Annas kundzes, ne Annastantes, bet brožās, staltās, nemiera pilnās un lepnās latgalietes Annas, kuru līdz asarām aizkustina "Aiz ezera balti bērzi." Ir vakariņās Lejas ezera zivju zupa, Aulejas kļockas (ar stāstu!), upeņu lapu un citronu tēja. "Zaķīšu pirtiņa" skan tieši uz lāvas - pičiņu pačiņu, mēnestiņš čigāniņš fik apaļš un spožs, četras meitenes kailas, balta laiva slīd, ugunskurs nakts tumsā kvēlo, "Mēmā dziesma" uz ezera

fortifikācijas būve - nākošgad atzīmēs savu 800 gadu jubileju. Unikālo cietoksni, kas aizņem 6 ha (arī šodien tā teritorijā dzīvo 5 tūkstoši iedzīvotāju), dēvē par pilsētu pilsētā. Gids Jānis Kivriņš ir īstens sava aroda un, neapšaubāmi, cietokšņa vēstures zinātnājs, bet mēs, kora meitenes, saīlgojamies pēc saules, plauta mauriņa, savām krāšņajām puķu dobēm un Jāņonkuļa autobusa.

Atpakaļceļā nevaram pabrukt garām "Liepkalnu" maiznīcai – viss autobuss smaržo pēc ciemokukļiem mājīniekiem. 1. augusts jau 45 gadus ir īpaša diena divu mūsu dziedātāju ģimeņu dzīvē. Līgodama upe nesa baltu ziedu vainadziņu, prieku un bēdas, vienam otru un gadus. Šeit, Daugavas krastā, godinām mīlesību – Līgai un Anatolijam, Māriņei un Andrim, un mums ir svētku diena! Rūgts lai top saldš!

pūrs – "Tre la." Ejot pa taku "Dinaburga-Daugavas priekštece," nonācām pie pilskalna, kuru iezīmē savdabīgais pils makets. Tam līdzās - neliela kaudzīte drupu, kas vēl atlikušas no Dinaburgas viduslaiku pils. No pilskalna tālu pārredzama Daugava un meži otrpus tai. Trīs balti krusti iezīmē bijušās Vecpils kapsētas vietu. Ja būtu uzcelta Daugavpils HES, ūdenskrātuves dibenā atrastos gan kapsēta, gan ainaviskais upes krasts, gan pats pilskalns. No 24 m augstā Vasargelišķu skatu torņa labi tālu atklājās Rozališķu loks un apkārtnes ainavas. Ūdens pārklātu arī unikālo Sluīšķu sādžu, kurā gadsimtiem ilgi dzīvojuši un joprojām mīt vecģimeņnieki. Nelielā sādža, kas ir kultūrvēsturisks piemineklis, ar vecām koka guļbūves ēkām, kokgriezumu mežģinēm izrotātiem logu slēģiem un puķu dārziņiem joprojām dzīvo savu dzīvi. Vīri remontē

laipas ... Mēs esam Latgalē!!!

1.augusta rīta rasa, pelde ezerā, šmakovkas glāze, ko Anna uz atvadām ielej no melnās keramikas krūkas, un jau deviņos, kā norunāts, satiekamies Krāslavā ar gidi Zentas kundzi vai Zentiņu, kā atļauts uzrunāt viņu vien tikai ūsainajiem mūsu kolektīva vīriešiem. Staltā Krāslavas katoļu baznīca ir Latgales baroka spilgtākais paraugs. Karņicka kalns saistīts ar leģendu par nelaimīgu mīlesību starp grāfa Plātera meitu Emiliju un poļu vīrsnieku Jozefu Karņicki. Un "Stāvēju, dziedāju..." 33 m augstajā, jaunajā Priedaines skatu tornī. Skats uz Krāslavu un Daugavu ir pasakains!

Tik tālu aizbraukuši, iepazīnām arī Latvijas otru lielāko pilsētu Daugavpili. Daugavpils cietoksnis – vienīgā Austrumeiropā bez pārmaiņām saglabājusies 19. gs. pirmās puses

Ja tepat Skrīveros gatavo mājas saldējumu, kuru jau nogaršojis un atzinīgi vērtējis Igaunijas prezidents, tad arī mēs esam 24 gadus jaunās Leldes Sotnieces un viņas ģimenes viesi. Mājas saldējuma ražotāji SIA "Rozīne" pagājušajā vasarā piedāvāja vairāk nekā 30 veidu saldējumu. Mēs kafejnīcā nogaršojām piena, šokolādes un zilā siera saldējumu ar olu liķiera vai ruma pārlejumu. Pilnīgi visa produkcija tiek gatavota uz vietas no pašu vai tepat Latvijā audzētām izejvielām, bez neviena konservanta.

Kā plānots, desmitos vakarā atgriezāmies mājās – iespaidiem un sajūtām bagāti, apmierināti, divas dienas izdziedājuši. Un ne reizi netika izskanējis tas vārds – bubulis, sastapām vien darbīgus, enerģiskus, optimistiskus un sirsnīgus Latvijas cilvēkus.

Svetlana Pavāre

SKAISTA DIENA MŪSU PENSIONĀRIEM.

4.septembra rīts ausa miglains un lietains, bet, neskatoties ne uz ko, mūsu pagasta pensionāri jau agri no rīta nāca no visām pusēm kā skudriņas. Kad piebrauca autobuss, visi sarosījās un varējām doties ceļā.

Jau izbraucot no pagasta robežām, kultūras nama vadītāja Dzidra teica uzmundrinošus vārdus, ka saulīte mūs mīl un dienai jābūt jaukai.

Pagriežoties Zemgales virzienā,

Dzirdiņa pastāstīja par Zemgali. Viņa katrai vietiņai vēltīja dzeju. Par katru pieturvietu lasīja mums aprakstus. Piebraucot pie apskates objekta, mēs jau zinājām sīki, kas, kad un kur ir bijis un noticis.

Pirmā pieturvieta bija Valgundes Svētā Trijādības Sergija sieviešu klosteris. Tas vientuļš atrodas meža vidū un nezinātājam pat prātā nevar ienākt, ka aiz šīm sienām mīt 60 klosterā māsas. Mūs sagaidīja viena no vecākajām māsām, kura pastāstīja

par dzīvi šajā klosterī. Ar lielu sirds siltumu mums tika parādītas klosterā baznīcas, klosterā kapi un apkārtnē. Ar daudz laba vēlējumiem varējām doties tālāk, domājot, ka vēl jau kādreiz šeit atbrauksim, jo, klausoties un skatoties viņu darbos, sapratām, ka šeit ir tāda miera oāze. Vīsa dzīve notiek bez steigas, bez politikas un citām negācijām.

Nākošā pieturvieta bija Ziemassvētku kauju vietas „Manguļu” māju pagalmā šeit mūs sagaidīja armijas formas

tērpā tērpies karavīrs – gids. Vispirms viņš mums parādīja muzeju, tad tālāk devāmies uz vācu virsnieku blindāžu. Bija interesanti iejusties karotāju lomā, jo apkārtnē jau nespīdēja lodes.... Tālāk devāmies pie aizsargvalņa, kurš bija pamatīgi uzbūvēts, lai pretiniekiem nebūtu viegli ieņemt nostiprinātās pozīcijas. Pusotra stunda pagāja nemanot.

Tālāk devāmies uz Kārļa Ulmaņa mājām „Pikšām”. Arī šeit mūs sagaidīja ļoti interesanta un atraktīva gide. „Pikšās” mēs bijām jubilejas reizē, jo tieši šodien bija Kārļa Ulmaņa dzimšanas diena un „Pikšās” bija svētku rotā. Īsi pirms mums šeit bija ciemojies mūsu prezidents Zatlera kungs ar kundzi. Un laikam tāpēc vēl bija

jūtama patīkama aura un gides stāstījums bija silts un izglītojošs par visu prezidenta ģimeni, par tās dzīvi un smagajiem gadiem. Un tikai stāvēt „Pikšu” pagalmā, izjutām to lielo saimniekošanas prasmi, kas tolaik deva tādus rezultātus. Klausoties sapratām, ka daudz ko nezinājām par tiem gadiem un to situāciju, kāda bija tā saucamajos „Ulmanlaikos”. Būtu ļoti vērtīgi, ja arī mūsu jaunatne kādreiz aizbrauktu uz šīm mājām, jo tur tik tiešām ir daudz ko redzēt – gan celtnes, gan tehnika, kāda bija toreiz, gan arī dažādas izstādes un darba rīki.

Tālāk mūsu ceļš vijās pa Zemgales līdzenumiem līdz pat Rundāles pilij. Tā kā laiks jau gāja uz vakarpusi, tad pastaigājāmies pils rožu dārzā. Un kādas tik pasakainas rožu šķirnes te ziedēja! Visās iespējamās krāsās un veidos. Pils pagalmu saulē veldēja lielā strūklaka. Pastaigājoties pa šīm skaistajām alejām, pat nogurums pazuda, jo ik uz soļa bija redzams neatkārtojams brīnums. Gribējās apstāties vai ik pie katras rozes un to skaistumu paņemt sev līdz uz mājām.

Mūsu ceļš tālāk vijās gar slaveno Kaucmindes pili, kas atrodas Saulainē. Šī pils ir slavena ar 20.gadsimta 20.-30.gadu mājuiņības un lauksaimniecības skolu.

No šejienes nāca slavenās kaucmindietes.

Tad vēl pa ceļam iegriezāmies Mežotnes pilī. Šī pils ir savdabīga ar savu it kā vienkāršo parku, bet arī šeit ir liela koku un dižkoku bagātība. Arī pati pils ir skaista, viss tajā ir atjaunots.

Bija jau pievakare, saulīte arī jau bija tuvu apvārsnim un mūsu meitenes Dzidriņa un Aiga teica mīļus un sirsnīgus ekskursijas atvadvārdus, novēlot izturību, dzīvotprieku un labu veselību. Mājupceļā dziedājām dziesmas un bijām laimīgi par jauki pavadīto dienu.

Teksts un foto Velga Galandere

PAŠMĀJĀS NENOVĒRTĒTAS, BET PANĀKUMI NEIZPALIEK

Pēc veiksmīgi aizvadītā valsts ziemas čempionāta, kurā tika izcīnītas sudraba medaļas, pie vienāda izcīnīto punktu skaita ar FK Rīga tikai sliktākas vārtu attiecības dēļ paliekot otrajā vietā, par valsts ziemas vicečempionēm kļuva SK Suntaži futbolistes: Lineta Krēmane (kapteine), Vineta Reinicāne, Luīze Kandere un Kristīne Ozola.

SK Suntaži futbolistes kopā ar Bīrzgales futbolistēm tika pieteiktas jaunatnes olimpiādei Valmierā kā Ogres rajona pārstāves, bet tādēļ, ka rajona atbildīgās sporta amatpersonas dažādi traktēja Olimpiādes nolikumu, tika izjaukta mūsu komandas dalība šajās sacensībās. Raugoties uz Ogres rajona komandas gaužām sliktu startu un izcīnīto tikai 33. vietu 34. komandu konkurencē, rodas pamatots jautājums: vai rajonam patiešām nenoderētu iespējamie ieskaites punkti, jo pastāvēja pat reāla iespēja mūsu meitenēm izcīnīt pat bronzu.

Par Ogres rajonu jau sen ir skaids, ka meitenes - futbolistes netiek pienācīgi novērtētas par sasniegtajiem rezultātiem, bet tas, ka arī pašmājās par to aizmirst, liek par daudz ko aizdomāties. Proti, vidusskolas oficiālajā pasākumā, 9. klases izlaidumā, tika cildināti vieglatlēti par panākumiem, bet futbolistes - absolventes aizmīra pieminēt, kaut tās ir bijušas skolu komandu čempiones un vicečempiones valstī, nemaz nerunājot par pārējiem daudzajiem panākumiem.

Vasaras sezonā, tāpat kā iepriekšējā sezonā, startējām kopējā komandā ar SK Imanta meitenēm trīs dažādās vecuma grupās. Apvienotā komanda SK Suntaži/Imanta valsts čempionāta vidējās grupas (93.g.dz. un jaunākām) spēlēs Bauskā izcīnīja bronzas medaļas, kaut komandā puse spēlētāju bija krietni jaunākas par pretiniecēm. Panākumu kaldināja: Lineta Krēmane

(kapteine), Vineta Reinicāne, Kristīne Ozola un jaunā Laura Lāce.

Vecākajā grupā - 91.g.dz. un jaunākām (lielais futbols) - apvienotā komanda DIS valsts čempionāta spēlēs Daugavpilī arī izcīnīja bronzas medaļas, kaut mērķis bija lielāks. Pie medaļām tika: Sabīne Červeņaka, Lineta Krēmane, Vineta Reinicāne un Kristīne Ozola.

Sieviešu virslīgā, kurā spēlēja 8. komandas un katra ar katru tiek divas reizes - mājās un viesos - pie nevienādu spēļu skaita atrodami pašlaik otrajā vietā. Visu izšķir spēle Liepājā ar vietējo FK Liepājas Metalurgs 27. septembrī un ar FK Vārpa Rīgā Arkādijas stadionā 10. oktobrī.

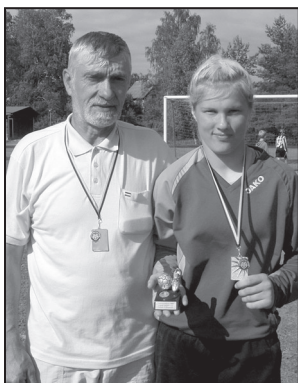
No 18.-25. septembrim mūsu Sabīne Červeņaka, vārtsardze, kopā ar valsts izlasi spēlēja Ungārijā Eiropas atlases cikla turnīrā U-19 vecuma grupā. Vispirms tika piedzīvots sāpīgs zaudējums 0-7 pret spēcīgo Zviedrijas izlasi, tad jau līdzīgākā spēlē 2-4 zaudējums Beļģijai un pēdējā apakšgrupas spēlē uzvarēta Armēnija ar 6-2. Galvenais, ka arī mūsu meitenes

beidzot, lai arī negribīgi, bet pamana izlašu treneri.

Mūsu trim meitenēm - Sabīnei, Linetai un Kristīnei - no 10.-20. jūlijam bija iespēja kopā ar FK Vārpu piedalīties neoficiālajā jauniešu pasaules čempionātā Gēteborgā Zviedrijā Gothia Cup-2009. Pirmo reizi komanda bija tik tuvu astotdaļfinālam un tikai pieredzes trūkums liedza pacīnīties par turnīra trofejām. Tika izcīnītas 3 uzvaras un piedzīvoti 3 zaudējumi, tādējādi grupā palikām 3. vietā, tālāk spēlēja grupu 2 labākās komandas. Iegūta milzīga pieredze un daudz patīkamu atmiņu.

Daudzas meitenes ir atradušas citu nodarbi, bet palikušas pašas centīgākās. Vecākiem nākas šķirties no paprāvām naudas summām, lai nodrošinātu dalību turnīros. Paldies meitenēm un viņu vecākiem par atbalstu, jo valsts dara visu iespējamo, lai iznīcinātu iepriekš radīto pamatu jauniešu brīvā laika pavadīšanai sporta aktivitātēs.

Teksts un foto SK Suntaži meiteņu treneris U. Krēmanis

Mūsu Sabīne Igaunijā ar izcīnīto medaļu un labākās vārtsardzes balvu.

Sieviešu virslīgā pēc uzvaras Viesīvē ar 3-1. Vai var būt labāka dāvana dzimšanas dienā trenerim?

PASĀKUMI KULTŪRAS NAMĀ

- 3. 10. no plkst. 9⁰⁰ **Gadatirgus**.
21⁰⁰ - **Rudens balle** ar šlāgergrupu "Apvedceļš".
- 8. 10. plkst. 13³⁰ - **Ieļu izrāde bērniem "Gadalaiki"**.
Ieeja - 1.- Ls.
- 13. 10. no 9⁰⁰ - 12⁰⁰ - **lietoto apģērbu firdzniecība**.
- 17. 10. plkst. 22⁰⁰ - **diskotēka**.
- 25. 10. - **kora "Mārupe" koncerts**.
- 27. 10. k/n no 12⁰⁰ pieņems **dziednieks O. Peipiņš**.
16⁰⁰ **pašdziedināšanās kurss** - lekcija "Izzini un dziedini sevi" 3. nodarbība.
- 29. 10. kolektīvs izbrauciens uz Jaunā Rīgas **teātra izrādi "Soņa"**.

PATEICĪBAS

Visu Suntažu pensionāru un represēto vārdā izsakām lielu pateicību mūsu kultūras nama meitenēm Dzidrai un Aigai par jauko ekskursiju, par to sirds siltumu, ko izjutām, un par to, ka sapratām - mēs taču vēl esam kādam vajadzīgi, ja par mums tā rūpējas. Paldies arī šoferītim Jānim, kas mūs jauki izvizināja, un Andrim Ronim, kas izgādāja autobusu.

Pateicība puķu audzētājiem, īpaši "Spainīšu" saimniekiem par krāšņajiem ziediem Rudens ziedu parādē 1. septembrī pie k/n. Dzidra

SLUDINĀJUMI

11. oktobrī pl. 10.00 „Akmeņkrogā”
atsākas Zolītes čempionāts.
Tel. 29722057 Valdis

Aerobika sievietēm
otrdienās 18.30, piektdienās 18.00.
Pirmā nodarbība 2. oktobrī
18.00 Suntažu sanatorijas
internātpamatskolas sporta zālē.
Maksa 1.20Ls.
Inga

LĪDZJŪTĪBAS

Un vienmēr kaut kas paliks pēc cilvēka
dzīves plāvē -
Vai zieds, vai smilga pelēkā, vai bites
dziesma kļavā.

Skumju brīdī esam kopā ar skolotāju
Guntu Andersoni,
tēvu mūžībā pavadot.
Suntažu vidusskolas kolektīvs

Dvēselē manā lietus līst
Tevi pavadot, tēt,-
Vienīgi gājputni, lidojot prom,
Atpakal nāk...

Visdziļākā līdzjūtība mūsu
audzinātājai Gunai Andersoni.
Suntažu vidusskolas 11. klase

Mūžībā aizgājuši

Marta Vera Fridrihsone
27.11.1929.- 21.08.2009.

Kārlis Damanis
09.01.1939.- 22.09.2009.

vasara aizskries
aiznesot daļu no manis
bet vienalga es ziedēšu
rudeni neļaujot manīt

un vienalga es ziedēšu -
rudens puķes tik skaistas:
zina ko nozīmē salna
un kurp gājputni laižas...

vasara aizskries
aiznesot lefkoju smaržu
es būšu rudens puķe
salnas vēl neskartā dārzā

/Maija Laukmane/

SVEICAM
VISUS AUGUSTA JUBILĀRUS,
bet jo īpaši
75 gados
Aiju Zandbergu
85 gados
Skaidrīti Irbenu
90 gados
Jepistīniju Mežuli